

Arrest

nr. 58 829 van 29 maart 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 19 januari 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. DE POURCQ en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 17 april 2010 het Rijk binnen en dienden op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 17 december 2010 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor mijnheer A. B. (verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma-zigeuner, afkomstig uit Gracanica en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. Sinds 6 juni 2008 bent u traditioneel gehuwd met F. V., eveneens afkomstig uit Gracanica. Tijdens de oorlog in Kosovo bleven u en uw familie in Kosovo. U werd veel geslagen door de Albanezen en Serviërs omdat u Roma bent en tijdens de bombardementen, op 24 maart 1999, werd uw ouderlijk huis vernield. U was toen ongeveer 15 jaar oud. Na het bombardement zijn uw ouders en uw jongere broer verdwenen. Uw moeder was ernstig ziek geworden. Uw vader en uw broer brachten haar naar het ziekenhuis Simonida in Gracanica en ze zijn niet meer teruggekeerd. U denkt dat ze misschien ontvoerd zijn. Diezelfde dag nog ging u de verdwijning van uw familie aangeven bij de politie

van Gracanica. De politie vertelde u dat ze hen zou zoeken. Twee dagen later ging u informeren bij de politie, maar u werd verteld dat het haar niet interesseerde waar uw familie was. U denkt niet dat de politie een onderzoek heeft gedaan. Sinds de verdwijning van uw ouders en uw broer woonde u alleen in het huis van uw grootvader. Later woonde u er samen met uw partner V. F. (O.V. 6.419.396). In Kosovo had u geen werk. Voor de oorlog werkte uw vader als onderhoudsman in een ziekenhuis te Gracanica. Na zijn verdwijning bleef het ziekenhuis zijn salaris uitbetalen. U kreeg maandelijks 30 euro. Een maand voor uw komst naar België werd u aangevallen door Albanezen. Toen u op een avond water ging halen voor uw partner werd u aangevallen en zwaar geslagen. In diezelfde periode vielen Albanezen uw huis binnen. Ze sloegen u en uw partner en wilden uw partner misbruiken. U meldde beide incidenten bij de politie, maar deze hebben uw klacht niet genoteerd. U weet niet waarom. Volgens u haat de politie de Roma. Omwille van deze incidenten besloten u en uw partner Kosovo te verlaten. U verkocht het huis van uw grootvader en reisde naar België, waar u op 17 maart 2009 aankwam en diezelfde dag nog een asielaanvraag indiende. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw Servische identiteitskaart, uitgereikt op 30 september 2005 te Pristina; uw Servische geboorteakte, uitgereikt op 22 oktober 2008 te Nis; uw Servisch nationaliteitsbewijs, uitgereikt op 22 oktober 2008 te Nis; en een verklaring van de gemeente Gracanica waarin wordt bevestigd dat u in Gracanica woonde ten tijde van de Navo-bombardementen en daarna, uitgereikt op 21 oktober 2009 door de gemeente Gracanica.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient besloten te worden dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaarde Kosovo verlaten te hebben omdat u als Roma door de Albanezen en de Serviërs werd aangevallen en geslagen (zie gehoorverslag CGVS p. 7 en 12-13). Daarnaast haalde u ook aan dat uw ouders en jongere broer in Kosovo verdwenen zijn. U denkt dat ze ontvoerd zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 4).

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk hebt gemaakt daadwerkelijk tot voor uw vertrek naar België in Gracanica (Kosovo) verbleven te hebben. Zo verklaarde u verkeerdelijk dat de meerderheid van de inwoners van Gracanica van Albanese origine is (zie gehoorverslag CGVS p. 14-15 en 20). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt evenwel dat de overgrote meerderheid van de inwoners van de gemeente Gracanica (85,7%) etnische Serviërs zijn en dat de stad Gracanica de grootste Servische nederzetting is buiten het noorden van Kosovo. Albanezen maken slechts 3,7% van de bevolking uit in de gemeente Gracanica. Ook had u geen idee hoe groot de Roma-gemeenschap in Gracanica is. U verklaarde in dit verband dat er misschien tien Roma-families in Gracanica wonen en dat er maar één Roma-wijk is (zie gehoorverslag CGVS p. 15). Volgens het bureau van de gemeentelijke terugkeerambtenaar leven er in Gracanica 500 Roma en leven deze Roma in twee mahala's aan beide zijden van de stad. Verder is het merkwaardig dat u, niettegenstaande u verklaarde altijd in Gracanica gewoond te hebben, slechts twee namen kon geven van dorpen in de omgeving, i.e. Preoce en Lapno Selo (zie gehoorverslag CGVS p. 2-3, 15 en 18). Uw partner kon geen enkel dorp noemen in de omgeving van Gracanica (zie gehoorverslag CGVS van F. V. p. 11). Voorts verklaarde u dat er in Gracanica geen Roma-leider is (zie gehoorverslag CGVS p. 15). Uit de beschikbare informatie blijkt dat Gracanica wel degelijk over een Roma-leider beschikt. U bleek deze persoon, met name Hamit Serifovic, echter niet te kennen (zie gehoorverslag CGVS p. 20). Ook uw partner wist niet wie de lokale Roma-leider is in Gracanica (zie gehoorverslag CGVS van F. V. p. 11). U kende niet één partij en/of organisatie van de Roma in Gracanica/Kosovo (zie gehoorverslag CGVS p. 16-17 en 19). U stelde dat de Roma geen politieke partijen durven hebben omwille van de Albanezen en de Serviërs, en van organisaties die opkomen voor de rechten van de Roma had u nog nooit gehoord (zie gehoorverslag CGVS p. 16-17 en 19). Nochtans worden de Roma in de gemeente Gracanica vertegenwoordigd door de lokale Roma-partij "Djurdjevdan Herdelezi", en daarnaast zijn er in Gracanica verschillende NGO's actief die zich inzetten voor de Roma-gemeenschap. Zo wist u niet wat "Balkan Sunflowers" is (zie gehoorverslag CGVS p. 20). Sinds 2001 baat deze NGO een onderwijs- en gemeenschapscentrum uit in de Roma mahala in Gracanica, waar onderwijs en computerklassen worden georganiseerd en waar de Roma ook terecht kunnen voor informatie over gezondheid en hygiëne, jeugdwerking en integratie van vrouwen. Gelet op de prominente aanwezigheid en belangrijke rol van dit centrum in de Roma-gemeenschap van Gracanica is het weinig geloofwaardig dat u, indien u werkelijk tot voor uw komst naar België in Gracanica zou verbleven hebben, Balkan Sunflowers niet zou kennen. Ook van Gazmen Salijevic, hoofd van de NGO "Oci Buducnosti" (Eyes of the future) actief binnen de domeinen van mensenrechten en onderwijs, had u nog nooit gehoord (zie gehoorverslag

CGVS p. 20). Ook uw partner bleek geen enkele organisatie in Gracanica/Kosovo te kennen die zich inzet voor de Roma-gemeenschap (zie gehoorverslag CGVS van F. V. p. 13).

Verder wist u niet of er een hoofdweg langs of door Gracanica passeert. U kon evenmin namen van moskeeën en kerken geven. U wist niet of er in of rond Gracanica controleposten opgesteld stonden. U kende de naam van de burgemeester van Gracanica niet en u wist niet of het een Serviër of een Albanees was. U wist niet wie de premier en de president van Kosovo waren. U kon tevens slechts heel vaag UNMIK en KFOR omschrijven. Het gaat hier nochtans om cruciale instanties in het na-oorlogse Kosovo (zie gehoorverslag CGVS p. 16-18). Dat de geloofwaardigheid van uw beweerde recente verblijf in Kosovo volledig wordt ondermijnd, wordt verder bevestigd doordat u niet weet hoe het Kosovaarse leger heette tijdens de oorlog (zie gehoorverslag CGVS p. 17). Uw partner bleek evenmin te weten wat het UÇK (Kosovo Bevrijdingsleger, Ushtria Çlirimtare e Kosovës) is, noch wat UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en KFOR (Kosovo Force) zijn. Gevraagd naar de naam van het Kosovaarse leger tijdens de oorlog, antwoordde ze misschien Nato (zie gehoorverslag CGVS van F. V. p. 13).

Bovenstaande bevindingen ondermijnen op fundamentele wijze uw bewering de afgelopen jaren voortdurend in Gracanica (Kosovo) verbleven te hebben. Gezien aan uw recent verblijf geen geloof meer gehecht kan worden, komt tevens de geloofwaardigheid van de door u beweerde problemen die u er gehad zou hebben ernstig op de helling te staan.

Dit blijkt tevens uit de door u afgelegde incoherente verklaringen omtrent het tijdstip van de verdwijning van uw ouders en uw jongere broer. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal in eerste instantie dat uw familie **drie à vier maanden voor uw komst naar België** (halverwege maart 2009), i.e. eind 2008, is verdwenen toen ze uw zieke moeder naar het ziekenhuis van Gracanica brachten. Gevraagd waarom u niet met hen meeging naar het ziekenhuis, antwoordde u dat u bij uw partner bent gebleven die toen zwanger was van uw op het gehoor van het Commissariaat-generaal vier maanden oude (en enige) kind (zie gehoorverslag CGVS p. 4-5). Later tijdens hetzelfde gehoor situeerde u de verdwijning van uw familie **tijdens de Kosovo-oorlog in 1999**. U verklaarde dat uw ouderlijk huis werd vernield tijdens een bombardement op 24 maart 1999, en dat uw ouders en uw broer na het bombardement naar de dokter gingen en sindsdien zijn verdwenen (zie gehoorverslag CGVS p. 8-9). Toen u met deze uiteenlopende beweringen werd geconfronteerd, had u hier geen afdoende uitleg voor. U verklaarde niet te weten waar uw familie is en herhaalde dat ze na het bombardement zijn verdwenen (zie gehoorverslag CGVS p. 9). Gevraagd hoe oud u was toen uw ouders verdwenen, herhaalde u opnieuw dat het door het bombardement was en u voegde hieraan toe dat er veel mensen getraumatiseerd waren, misschien u ook (zie gehoorverslag CGVS p. 9). Dit is geen aannemelijke verklaring is voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. Van een asielzoeker mag immers worden verwacht dat hij de gebeurtenissen, die aanleiding hebben gegeven tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst, naar plaats en tijd kan situeren en hiervan een gedetailleerde en coherente beschrijving kan geven. Ongeacht het traumatische karakter, kan redelijkerwijs worden verwacht dat bepalende ervaringen in iemands leven – zoals de verdwijning/ontvoering van familieleden – in het geheugen gegrift zouden staan, zo deze zich in werkelijkheid hebben voorgedaan. Bovendien legde u gedurende de hele asielprocedure geen enkel medisch attest neer waaruit uw eventuele opgelopen trauma zou kunnen worden afgeleid. Bijgevolg maakt u dus niet aannemelijk dat u door uw beweerde traumatische ervaringen niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen. Uw partner verklaarde bovendien tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal dat uw familie **twee maanden voor jullie komst naar België** is verdwenen. Uw partner verklaarde verder dat jullie hen gedurende die twee maanden hebben gezocht en dat jullie uiteindelijk, omdat er na twee maanden nog geen spoor was van uw familie, Kosovo ontvlucht zijn (zie gehoorverslag CGVS van F. V. p. 3). Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat er aan de door u beweerde verdwijning van uw familieleden geen geloof meer kan worden gehecht.

Dat er aan de door u aangehaalde problemen geen geloof kan worden gehecht, blijkt voorts uit een aantal tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de verklaringen afgelegd door uw partner omtrent de door jullie beweerde inval in uw woning. Zo verklaarde u dat **een maand voor uw komst naar België** Albanezen uw huis binnenvielen, u en uw vrouw sloegen en uw vrouw wilden misbruiken (zie gehoorverslag CGVS p. 12). In diezelfde periode werd u op een avond toen u water ging halen voor uw partner door Albanezen aangevallen en zwaar geslagen (zie gehoorverslag CGVS p. 12). U verklaarde verder dat u **beide incidenten meldde bij de politie** (zie gehoorverslag CGVS p. 13). Uw partner daarentegen verklaarde in tegenstelling tot wat u beweerde dat jullie **de politie niet verwittigden** na de inval in jullie woning (zie gehoorverslag CGVS van F. V. p. 8). Geconfronteerd met deze uiteenlopende verklaringen, stelde uw partner dat u misschien bent gegaan, maar dat u haar

niet vertelde wat u deed omdat ze zwanger was en dit haar teveel was geweest (zie gehoorverslag CGVS van F. V. p. 8). Dit is echter een weinig overtuigende uitleg voor de aangehaalde tegenstrijdigheid, aangezien uw partner eerder (tot tweemaal toe) ontkende dat jullie de politie verwittigden (zie gehoorverslag CGVS van F. V. p. 8). Verder is het opmerkelijk dat uw partner niet met zekerheid kon zeggen wanneer de inval in uw woning precies plaatsvond. Ze dacht misschien **enkele maanden voor jullie vertrek uit Kosovo** (zie gehoorverslag CGVS van F. V. p. 8). Van partners die hun land van herkomst hebben verlaten op grond van dezelfde asielmotieven mag in alle redelijkheid worden verwacht dat zij eensluidende verklaringen afleggen over de kern van het relaas. Dat er aan de inval slechts weinig geloof kan worden gehecht, wordt bevestigd door het feit dat uw verklaringen moeilijk te rijmen vallen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Hieruit blijkt immers dat de veiligheidssituatie voor de RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van de RAE in Kosovo en in Gracanica wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Dat uw zwangere partner niet naar de dokter te gaan (zie gehoorverslag CGVS p. 19; gehoorverslag CGVS van F. V. p. 10), is dan ook in het licht van deze informatie niet zonder meer aannemelijk.

Zelfs al zou er geloof gehecht kunnen worden aan uw beweerde verblijf in Gracanica en uw beweerde problemen aldaar, quod non, dan nog hebt u geen elementen of feiten aangehaald die aantonen dat u geen beroep kon/kan doen op de hulp van en/of bescherming door de Kosovaarse autoriteiten. U verklaarde zelf nooit enig probleem gekend te hebben met de Kosovaarse autoriteiten (zie verslag CGVS p. 14). Volgens uw verklaringen diende u telkens klacht in bij de politie na de verdwijning van uw familie, na de inval in uw woning en nadat u op straat werd aangevallen door Albanezen, maar was deze niet geïnteresseerd in uw problemen. U denkt niet dat de politie een onderzoek voerde naar de verdwijning van uw ouders en uw broer, en uw andere klachten hebben ze niet genoteerd (zie gehoorverslag CGVS p. 5-6 en 13). U ondernam geen verdere stappen om hulp of bescherming te vragen. Zo wendde u zich niet tot de in Gracanica aanwezige internationale autoriteiten (KFOR, EULEX). U deed dit niet omdat de afstand te groot zou zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 14). U signaleerde uw problemen evenmin bij mensenrechtenorganisaties omdat deze er volgens u niet zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 13). Zoals hoger reeds vermeld, kan de Roma-gemeenschap in de gemeente Gracanica wel degelijk terecht bij verschillende NGO's, die onder meer actief zijn op het domein van de mensenrechten. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de Roma in Gracanica, in geval zij menen dat hun rechten geschonden zijn/worden door een overheidsinstantie, ook terecht kunnen bij de Ombudsman die een bureau heeft in Gracanica.

U stelde verder dat de politie de Roma haat en doet alsof ze niets hoort (zie gehoorverslag CGVS p. 13). Deze verklaringen stemmen evenwel geenszins overeen met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Hieruit blijkt dat – in tegenstelling tot wat u beweerde – de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelijkten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange

duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er eind 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Verder haalde u aan dat u in Kosovo geen werk had (zie gehoorverslag CGVS p. 7). Naast het feit dat hierboven reeds vastgesteld werd dat u niet aannemelijk gemaakt heeft de afgelopen jaren daadwerkelijk in Kosovo verbleven te hebben, kan er nog worden gewezen op het feit dat het beleid van de Kosovaarse overheid gericht is op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, **verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie**. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet dd. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen worden getroffen ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo dd. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo dd. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteit, uw nationaliteit en uw oorspronkelijke afkomst uit Kosovo staan voor mij niet ter discussie. Uw documenten op zich zijn evenwel geen bewijs van uw effectief verblijf in Gracanica (Kosovo) tot aan uw vertrek naar België. Het andere door u neergelegde document, met name de verklaring van de gemeente Gracanica waarin wordt bevestigd dat u in Gracanica woonde ten tijde van de Navo-bombardementen en daarna, doet evenmin afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Een document heeft immers enkel bewijskracht voor zover het door geloofwaardige verklaringen wordt ondersteund, hetgeen in casu niet het geval is.

Ten slotte dient nog toegevoegd te worden dat ook in het kader van de asielaanvraag van uw partner, F. V. (O.V. 6.419.396) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

1.3. De bestreden beslissing voor mevrouw V. F. (verzoekster) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma-zigeunerin, afkomstig uit Gracanica en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. Een jaar geleden bent u traditioneel gehuwd met B. A., eveneens afkomstig uit Gracanica. Sindsdien woonde u samen met uw partner bij zijn ouders en broer in het huis van zijn grootvader. Uw partner had geen werk in Kosovo. Uw schoonvader werkte in het ziekenhuis en jullie konden overleven dankzij zijn salaris van 30 euro. In Kosovo was er veel armoede en jullie konden niet vrij buitenkomen. U was zwanger, maar u wist niets over de gezondheid van uw kind omdat u niet naar de dokter durfde gaan. Uw partner werd voortdurend geslagen door de Serviërs en de Albanezen. U denkt niet dat uw partner ooit klacht indiende bij de politie omdat jullie bang zijn van de Serviërs en de Albanezen. Enkele maanden voor jullie vertrek uit Kosovo zijn personen uw huis binnengedrongen. U was zwanger en ze wilden u misbruiken. Na dit incident verwittigden jullie de politie niet omdat de invallers dan zouden terugkomen. Twee maanden voor uw komst naar België verdween uw schoonfamilie. Uw schoonmoeder was ernstig ziek en uw schoonvader en schoonbroer brachten haar naar de dokter. Toen ze 's avonds nog niet thuis waren, verwittigden jullie de politie. De politie leek niet onder de indruk van hun verdwijning. U en uw partner zochten gedurende twee maanden naar zijn familie. Omdat er na twee maanden nog geen spoor was van hen besloten jullie Kosovo te verlaten om jullie kind een beter leven te kunnen geven. Jullie verkochten het huis en reisden naar België, waar jullie op 17 maart 2009 aankwamen en diezelfde dag nog asiel vroegen. Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw Servische geboorteakte, uitgereikt op 12 april 2006 te Nis; uw Servisch nationaliteitsbewijs, uitgereikt op 12 april 2006 te Nis; en een verklaring van de gemeente Gracanica waarin wordt bevestigd dat u in Gracanica woonde ten tijde van de Navo bombardementen en daarna, uitgereikt op 21 oktober 2009 door de gemeente Gracanica.

B. Motivering

Uit uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw partner, B. A. (O.V. 6.419.393). In het kader van zijn asielaanvraag werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.”

De beslissing inzake A. B. wordt integraal hernomen en verder besloten:

“Derhalve kan ook wat u betreft niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde identiteitsdocumenten bevestigen uw identiteit, uw oorspronkelijke herkomst uit Kosovo en uw nationaliteit. Deze documenten doen echter geen afbreuk aan bovengemaakte vaststelling dat u uw daadwerkelijk recent verblijf in Kosovo niet aannemelijk gemaakt heeft. Ook het attest d.d. 21 oktober 2009 doet hier geen afbreuk aan, gezien een document, om bewijskrachtig te zijn, dient te kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier, zoals hierboven bleek, geenszins het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. In een eerste middel beroepen verzoekers zich op de *“schending van art. 48/3 Vreemdelingenwet alsook van artikel 1a §2 van den Conventie van Genève van 31.07.1951”*.

3.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekers zijn ertoe gehouden de stukken waarover ze beschikken of kunnen beschikken voor te leggen. Verzoeker legt zijn Servische identiteitskaart voor die op 30 september 2005 in Pristina werd uitgereikt, en zijn Servische geboorteakte en nationaliteitsbewijs uitgereikt in Nis op 22 oktober 2008. Verzoekers aanvankelijke verklaringen tijdens zijn CGVS-verhoor dat hij zijn nationaliteitsbewijs en geboorteakte zelf in Pristina heeft opgehaald, ontkent hij vervolgens door te stellen dat hij alle voorgelegde stukken in Nis had verkregen en door zelfs op het einde van het verhoor uitdrukkelijk te ontkennen ooit in Pristina te zijn geweest, wat dan ingaat tegen de vaststelling dat zijn identiteitskaart daar werd uitgereikt in 2005 (zie CGVS-verhoor man, p. 19). Verzoekster legt enkel documenten uit Servië voor met name een geboorteakte en Servisch nationaliteitsbewijs uitgereikt te Nis op 12 april 2006. Uit de neergelegde documenten kan aldus hun Servische staatsburgerschap blijken.

3.3. Het asielrelaas berust enkel op etnische problemen in Kosovo. Verzoekers verklaringen waren echter zowel onderling als intern strijdig betreffende de verdwijning van verzoekers ouders en broer. Zo verklaarden verzoekers op de Dienst Vreemdelingenzaken dat de ouders en broer twee maanden voor hun vertrek naar België verdwenen, wat verzoekster ook tijdens het verhoor door de commissaris-generaal volhield en daarenboven stelde dat ze met haar schoonouders samenwoonde (zie CGVS-verhoor vrouw, p. 6). Verzoeker stelde eveneens aanvankelijk tijdens het verhoor dat zijn familieleden enkele maanden voor hun vertrek uit Kosovo verdwenen. Later verklaarde hij plots dat ze reeds verdwenen na de NAVO-bombardementen in 1999. Geconfronteerd met deze frappante ongerijmdheid, kon verzoeker geen uitleg verschaffen (zie CGVS-verhoor man, p. 9). Verzoekers weerleggen deze tegenstrijdigheden niet die derhalve staande blijven.

3.4. Indien de bestreden beslissingen de oorspronkelijke afkomst uit Kosovo niet betwijfelen dan kan verweerder niet gevolgd worden inzake de Kosovaarse nationaliteit nu niet wordt aangetoond dat verzoekers naast de Servische ook de Kosovaarse nationaliteit hebben. Zo lichten verzoekers niet toe waarom ze geen Kosovaarse identiteitsdocumenten hebben terwijl verwacht kan worden dat ze zich registreerden na de onafhankelijkheid van het land. Volledigheidshalve dient te worden toegevoegd dat noch verzoeker, noch verzoekster aantonen in Gracanica, Kosovo verbleven te hebben. Verzoekers trachten hun onwetendheid te vergoelijken door hun gebrek aan scholing, hun behoren tot de *“vierde wereld in Kosovo”* en *“het feit dat Roma in Kosovo zich veel minder buiten konden begeven”* wat loutere beweringen zijn en overigens niet volstaan om hun verregaande onwetendheid over het dagelijkse leven van de Roma gemeenschap in Gracanica (Roma NGO's) en de algemene gevolgen van de oorlog in 1999 te weerleggen. Immers is er geen lange scholing nodig om de directe en zichtbare leefomgeving (aanwezigheid van een hoofdweg, kerken en moskeeën en controle posten) en de aanleiding van hun vertrek in eenvoudige en eenduidige bewoordingen weer te geven te meer nu ze televisie hadden (zie CGVS-verhoor en verzoekschrift). Tot slot volstaat het evenmin te wijzen op enkele antwoorden van verzoekers tijdens hun verhoor om de veelvuldigheid aan onwetendheden te vergoelijken. Overigens wordt verkeerdelijk gesteld dat verzoeker de naam van het hospitaal kende waar zijn vader tewerkgesteld was, nu hij *“Simonida”* vermeldde als ziekenhuis waar zijn ouders en broer naartoe gingen toen ze verdwenen en hij later tijdens het CGVS-verhoor aangaf niet te weten in welk ziekenhuis zijn vader werkte (zie CGVS-verhoor man, p.8 en 13). Verweerder wijst terecht op de discretionaire bevoegdheid van de commissaris-generaal. Aan de, overigens onvertaalde, attesten van de gemeente

Gracanica kan dan ook geen geloof worden gehecht en daarbij lichten verzoekers niet toe hoe ze wel dit attest zouden hebben aangevraagd maar geen identiteitsdocumenten. Evenmin wordt toegelicht waarom ze dan -desgevallend- niet hun eigen Roma gemeenschap konden inschakelen.

3.5. Hoe dan ook verzoekers hebben de Servische nationaliteit en het Servisch nationaliteitsattest van verzoeker dateert daarbij van na de onafhankelijkheid van Kosovo. De verwijzingen naar rapporten van Human Rights Watch, Amnesty international, OSCE, UNHCR, OSAR en Vluchtelingenwerk Vlaanderen aangaande de positie van Roma vluchtelingen in Kosovo zijn dan ook niet dienstig.

3.6. Betreffende de aanwezigheid van een CEDOCA-antwoorddocument in het administratief dossier van verzoeker omtrent de authenticiteit van een Servische identiteitsbewijs en geboorteakte van R. B., antwoordt verweerder dat het om een materiële vergissing gaat en dit de motivering van de bestreden beslissingen niet afbreekt. Het stuk is immers niet van belang geweest inzake de beoordeling van verzoekers asielaanvraag.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekers beroepen zich in een tweede middel op de "*schending van art. 48/4 Vreemdelingenwet*".

4.2. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Uit de neergelegde identiteitsdocumenten, die niet worden betwijfeld, kan enkel de Servische nationaliteit blijken en verzoekers geen problemen melden tegenover dit land. Verzoekers maken niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Kosovo. De referenties naar Kosovo zijn dan ook niet nuttig. Evenmin is de verwijzing naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 29 april 2009 dienstig te meer nu dit voorbijgaat aan een recenter arrest van de Algemene Vergadering van de Raad voor vreemdelingenbetwistingen van 24 juni 2010 waarin wordt gesteld dat het louter behoren tot de groep van Kosovaarse Roma op zich niet volstaat om een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3, §4, c van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006 (vreemdelingenwet) aannemelijk te maken.

4.2.1. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

4.3. Verzoekers tonen niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Wat verzoekers "*beroep tot nietigverklaring*" betreft, ziet de Raad het nut van bijkomende onderzoeksdaden door de commissaris-generaal niet in nu alle elementen uit verzoekers dossiers afdoende werden onderzocht en beoordeeld. Dit klemt te meer nu in het verzoekschrift geenszins wordt uitgewerkt welke elementen ontbreken of welke feiten niet onderzocht werden zodat de Raad niet tot een conclusie kan komen.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK